

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

FJELDPIGEN

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

FJELDPIGEN

Roman i 5 Akter
78 Afdelinger.

Denne Film er sikker paa Publikums fulde Sympati, thi den er netop den fortrinlige Folkeroman, som altid sejrer! Dertil er Udførelsen i saa gode Hænder, at det heldige Resultat maa og skal komme Vi nævner

Edith Psilander,
Gunnar Tolnæs, Alf Blütecher,
Aage Hertel, Thorleif Lund,
og burde maaske nævne endnu flere!

Blandt Nordisk Films Co.s dygtige Instruktører vil man have noteret sig Navnet **Schnedler-Sørensen**, thi nogle af de bedste Films, vi har set under dette Filmskompagnis Varemærke, har han iscenesat, f. Eks. »Pigen fra Palls» og »Telefondamen«. Schnedler-Sørensen forstaaer nemlig at møde med de tre Ting, som ene slaar Sukces'en fast:

ET GODT MANUSKRIFT,
GODE KUNSTNERE OG
EN GLIMRENDE INSTRUKTION.

Optaget af Nordisk Films Co.

1 Georges Wallery vender tilbage efter 20 Aars Forløb.	37 John og Elva vil benytte sig af Georges Wallerys Hjælp.
2 Erindringer fra Fortiden.	38 Stuepigen paa Godset.
3 Det gæstfri Hjem.	39 Avismeddelelserne om Irene Wilde.
4 Irene faar hæmmelige Breve.	40 Der lægges Raad op mod Elva og Georges.
5 „Du er ikke hærlig mod mig mere!“	41 Hvad der skulde have smykket Georges Wallerys lille Pige.
6 Hvad der hændte senere paa Aftenen.	42 „Sorte Jack“ gør sig nyttig.
7 Herrehandsken — Herrestemmen.	43 Paa Vej til sin Fødeby.
8 Georges Wallery bringer sin lille Pige til Broderen James.	44 Tyveriet opdages.
9 Vandringen ud til „Fjeldgodset“.	45 Elva anklages.
10 En Ensom Kone.	46 „Beviserne“.
11 Broderen James modtager Barnet.	47 Georges hjælper hende paa Flugt.
12 Paa „Fjeldgodset“.	48 Brevet til John.
13 James Wallery og hans Søn Bent.	49 I Toget.
14 Telegrammet fra Georges.	50 „Jeg har ingen Billet“
15 James' Minder fra Fortiden.	51 Bent træffer vigtige Arrangementer.
16 Irene var trofast.	52 Elva betror sig til Irene Wilde.
17 Den skæbnensvangre Aften.	53 Paa Hotellet.
18 „Du har skilt mig fra min Mand og mit Barn — jeg hatler Dig!“	54 Irene Wilde aner den rette Sammenhæng.
19 James hører Broderens Fremtidsplaner.	55 For at vildlede Politiet.
20 Tjeneren „Sorte Jack“	56 Forklædt som Piccolo.
21 Hvad der blev af Barnet.	57 Brevet til Georges.
22 Bily Hilton myrdes af „Sorte Jack“.	58 Bent Wallery tager til Byen.
23 „Sorte Jack“s Arrestation rydder den sidste Hindring afvejen.	59 John forhører sig om Elva.
24 I Fjeldhytten hos Elva og John.	60 Georges faar Irenes Brev.
25 „Sorte Jack“ tages atter i James Wallerys Tjeneste.	61 „Tag med til Byen min unge Ven!“
26 Det store Skiløb.	62 Bent interviewer.
27 Hvad der skete før og under Løbet	63 Genkendt.
28 „Sorte Jack“ arbejder.	64 Elva maa følge med.
29 Den lille Lokalbane kører fast i Snemasserne.	65 „Det var jo Elva og den unge Herre!“
30 Den gamle Mors Bekendelse.	66 Opgøret mellem Irene og Georges.
31 Elvas Tøj.	67 „Meget tyder paa, at Elva er vor Datter“.
32 John vil tage ud til Toget.	68 Broen over Djævlekløften er styrtet sammen.
33 Mødet mellem John og Georges Wallery.	69 Kampen mellem Bent og John.
34 I Hjemmet hos den syge Moder.	70 De to Kaner.
35 Georges efterlader sit Visitkort.	71 Ulykken.
36 „Din lille Pige hun døde“	72 „Det var jo Bent!“
	73 Redningsarbejde.
	74 Der søges Læ i Træhytten.
	75 Atter paa „Fjeldgodset“.
	76 Sandheden.
	77 Ikke en Tyv.
	78 To, for hvem Livet ligger lyst og lykkeligt . . .

-
Georges Wallery	Hr. Gunnar Tolnæs
Irene Wilde, hans Hustru	Fru Margit Lunde-Müller
James Wallery, hans Broder	Hr. Thorleif Lund
Bent, James Wallerys Søn	Hr. Adolf Tronier Funder
»Sorte Jack«	Hr. Aage Hertel
John Hilton, Skytte	Hr. Alf Blütecher
Elva, hans Plejesøster	Fru Edith Psilander
-

Fjeldpigens.

Efter 20 Aars Ophold i det fremmede er Georges Wallery paa Vej hjem til sit Fædreland. I de mange Aar har han ikke staaet i nogen som helst Forbindelse med de Venner og Slægtninge, han lod tilbage, og aner derfor ikke, hvorledes Livet har formet sig for disse. Men hans Tanker er ofte gaaet tilbage til Fortiden, til den Tid, da Livet laa saa lyst og lykkeligt for ham. — Han havde en Hustru, som han elskede af hele sit Hjerte — en lille 2aarig Datter, som han forgudede — og en Broder, der var ham en kær og trofast Ven. Han ansaa sig selv for at være en af de Gudernes Yndlinge, der i fuldt Maal faar Lov til at nyde Livet og Lykken. — Men ak, det skulde snart — altfor snart — vise sig, at heller ikke han skulde blive forskaanet for tunge Sorger og Prøvelser. — Allerede i nogen Tid havde der i hans Sind ulmet en Mistanke om, at hans Hustru, den tidligere saa feterede Operasangerinde, Irene Wilde, ikke var trofast i sin Kærlighed til ham, — og en Aften fik han da ogsaa — tilsyneladende — Vished for, at hans Mistanke var berettiget. Hvem den Mand var, der havde faaet hende til at sætte alle Hensyn til Side, vidste han ikke — og brød sig heller ikke om at faa det at vide. Han var kun besjælet af en eneste Tanke: At komme bort fra den foragtelige

Kvinde, der havde tabt Retten til ham og sit Barn. — — Med sin lille Pige i Armene begav han sig den kolde Vinternat paa den lange Vandring ud til sit Gods — »Fjeldgodset« — som laa et Par Mil udenfor den By, hvor han boede om Vinteren. Han vilde opsøge Broderen James, som bestyrede Godset for ham, og som var det eneste Menneske, han nu havde Tillid til. — Han var en Udmattelse nær, da han naaede sit Maal, men han søgte dog ikke Hvile, før han havde faaet fortalt James alt og taget det Løfte af ham, at han vilde være hans lille Pige i Faders Sed og sørge for, at Irene ikke fik noget om hendes Skæbne at vide. — — Tidlig den næste Morgen tog han saa bort igen for at drage ud i den store Verden og dør søge Glemsel — og nu har altsaa Længselen efter Broderen og Datteren omsider drevet ham hjem.

Da James nogle Dage senere — efter en længere Jagtudflugt — vender hjem til »Fjeldgodset« sammen med sin Søn, Journalisten Bent, modtager han et Telegram, i hvilket Broderen melder sin snarlige Ankomst. Denne Meddelelse er ved at bringe James ud af Sindsligevægt, for han har nemlig Grund til at være ængstelig for Gensynet. — Det var ham, der i sin Tid forsøgte at skille Broderen fra Irene, til hvem han nærrede en lidenskabelig Kærlighed, og det var ikke hans Skyld, at

Irene i Virkeligheden ikke havde Grund til at bebrejde sig det mindste overfor sin Mand. — Men det er ikke alene Bevidstheden om at have ødelagt Broderens Kærlighedslykke, der tynger hans Samvittighed. Barnet, som Georges overgav i hans Varetægt, betalte han en fattig Skovarbejder for at adoptere — for at han selv kunde blive den nærmeste Arving til Godset, — og skønt han er klar over, at han har drevet sit Rænkespil saa snedigt, at Broderen rimeligvis ikke vil kunne opdage det, imødeser han dog med nogen Ængstelse, hvorledes Begivenhederne vil udvikle sig. — —

Georges Datter, der har faaet Navnet Elva, er imidlertid vokset op til en køn og frisk ung Pige og fører en beskeden, men lykkelig Tilværelse sammen med Skovarbejderens Enke og hendes Søn John, som hun tror er hendes nærmeste Slægtninge. John er en dygtig og sympatisk Yngling — Idrætsmand om en Hals — og specielt en glimrende Skiløber. Ved et stort Skiløb, der afholdes i Nærheden, og i hvilket han deltager, anser man ham saaledes for at være Favorit, — og naar det alligevel ikke bliver ham — men den unge Bent Wallery — der gaar af med Sejren, er det, fordi han bliver Genstand for et ondsindet Anslag. — — Det er en Mand, som kaldes »Sorte Jack«, og som staar i James Wallerys Tjeneste, der begaar

den forbryderske Handling mod John for derved at give Bent Chancerne i Hænderne, og han naar da ogsaa det tilsigtede Resultat. — —

Den samme Dag, som det store Skiløb finder Sted, er Georges paa Vej ud til Godset. Det lille Lokaltog, der skal føre ham derud, kører imidlertid fast i Sneen, — men takket være Johns Assistance naar han alligevel sit Bestemmelsessted. Han er glad og rørt ved at gensé den elskede Broder, — men da denne med en godt fremhyklet Medfølelse fortæller, at hans — Georges' — lille Pige er død for mange Aar siden, viger hans Glæde Pladsen for en grænseløs Fortvivlelse. — Hvor ofte havde han ikke i Tankerne udmalet sig det Øjeblik, da han kunde slutte sin Datter i sine Arme, — og saa vil den grusomme Skæbne, at han ikke skal finde hende i Live! — For han nærer ikke Tvivl om Sandheden af Broderens Ord.

Omtrent samtidig med, at Georges har faaet den smertelige Efterretning, der fuldstændig har kuldkastet alle hans skønne Fremtidsdrømme, er den gamle, svagelige Skovarbejderenke gaaet ind til den evige Hvile. Inden hun har lukket sine trætte Øjne for stedse, har hun faaet fortalt John og Elva, at de ikke er Søskende, og at forskellige Omstændigheder tyder paa, at Elva er af fin Familie, — men at dog hverken

hun eller hendes afdøde Mand vidste noget positivt om deres Adoptivdatters Herkomst. Den Døendes Skriftemaal foraarsager, at de to unges Stilling overfor hinanden bliver noget vanskelig. De har hidtil levet i den Tro, at de var Broder og Søster, og saa har det altsaa nu vist sig, at de slet ikke er i Familie. Det falder dem svært at skulle skilles, — men Nødvendigheden byder det, og det er dem en svag Trøst, at de ikke kommer saa langt fra hinanden. Ved Georges Wallerys Velvilje bliver Elva nemlig ansat som Stuepige paa »Fjeldgodset«, hvilket er James og Bent meget imod, — men de kan dog ikke forhindre det uden at røbe Sagens virkelige Sammenhæng. Tilfældet har saaledes ført Fader og Datter sammen, — og det er, som en uforklarlig Magt drager dem mod hinanden. Da James og hans Søn opdager, at Georges har megen Interesse og Sympati for Elva, beslutter de sig øjeblikkelig til at skaffe den unge Pige bort for ikke at risikere, at hele Sandheden paa en eller anden Maade skal komme for en Dag. Ved »Sorte Jack«s Hjælp lykkes det dem at faa Elva stempilet som Tyv, — og ganske vist undgaar hun ved en illsom Flugt, som Georges iværksætter, at komme i Politiets Hænder, — men James og Bent er ogsaa tilfredse med det, de foreløbig har opnaaet: at skille Fader og Datter. — —

Ved et Spil af Omstændigheder føres imidlertid den Flygende sammen med sin Moder — Irene Wilde — der er paa Vej til den nærliggende By, hvor hun skal give Koncert. Elva aabner sit Hjerte for Irene, hvem hun straks føler Tillid til, og den saa haardt prøvede Hustru forstaar af forskellige Omstændigheder, at den unge Pige rimeligvis er hendes forsvundne Datter, som hun forlængst har opgivet Haabet om at finde. Men hun vil være helt sikker i sin Sag, før hun fortæller Elva noget om deres mulige Slægtskab — og foreløbig nøjes hun med at tage hende til sig for at skærme og beskytte hende.

Hun sætter sig i Forbindelse med Georges, som hun véd er vendt tilbage — og *han* tager saa sammen med John, der er fortvivlet over Plejesøsterens Forsvinden, til Byen, hvor Irene har sat ham Stævne. — Men inden han faar talt med sin Hustru, er Bent ved et Tilfælde kommen underhaands med, hvor Elva opholder sig, og han har paa en snild Maade faaet ført hende bort med sig. John kommer dog paa Spor efter hende, og det lykkes ham ikke alene at befri hende, men og

saa at opdage, hvem der i Virkeligheden har begaaet det Tyveri, som hun er sigtet for. — Imedens er det kommen til en Forklaring mellem Mand og Hustru, og Georges har indset, hvilken blodig Uret han i sin Tid har gjort Irene — og er bleven klar over, hvor falsk og rænkefuld Broderen har været. Da John og Elva saa kommer til og fortæller deres Oplevelser, beslutter Georges, at de allesammen skal tage ud til »Fjeldgodset« og tvinge James til at aflægge en fuldstændig Bekendelse. —

I den kolde, snefulde Vinteraften begiver de sig saa paa Vej ud til Godset — og det viser sig at være en meget farefuld Tur, de er kommen ud paa. Det bliver en voldsom Snestorm, og de er ved at sætte Livet til, før de endelig naa deres Bestemmelsessted. De opdager saaledes først i sidste Øjeblik, at en Bro, de skal passere, er styrtet sammen, — og for at komme videre, maa de lægge Vejen op over Fjældet. Men Snestormen, der stadig tager til i Voldsomhed, tvinger dem til at søge Tilflugt i en Hytte, der imidlertid heller ikke er i Stand til at modstaa Stormens Magt, og de Vejfarende bliver derfor nødt til at drage videre. — De naa dog omsider ud til Godset, — og James, der kort forinden har været Vidne til, at hans Søn og »Sorte Jack« er styrtet ned i den Kløft, hvor han haabede, at Broderen skulde finde sin Grav, er saa nedbrudt over, at Skæbnen nu fuldstændig har vendt sig mod ham, at han ikke forsøger at fragaa sin Skyld. — Sandheden kommer derfor endelig for en Dag — og Livet faar atter Værdi for Georges Wallery — nu, da han har faaet sin Hustru og sin Datter tilbage. — Men den kejtede og beskedne John føler sig tilovers og vil stille trække sig tilbage. Det lykkes ham imidlertid ikke, for Elva skynder sig at belære ham om, at hun aldeles ikke kan undvære ham, og at han derfor maa love snart at ville gifte sig med hende. — Og *det* Løfte giver han med Glæde.

A/S „FOTORAMA“ ejer
Filmen, saavel som
dens Plakat- & Program-
tekst o. a. lign. Materiale
med absolut Eneret.

Ved Misbrug vil der
blive nedlagt Forbud
og Erstatningskrav
gjort gældende med
Vedkommende. 2/12

Nyt Program fra Lørdag den 11. Maj.

Fjeldpigen.

Roman i 5 Akter, 78 Afdelinger.

Optaget af Nordisk Films Comp.

Denne Film er sikker paa Publikums fulde Sympati, thi den er netop den fortrinlige Folkeroman, som altid sejrer! Dertil er Udførelsen i saa gode Hænder, at det heldige Resultat maa og skal komme. Vi nævner: Edith Psilander, Gunnar Tolnæs, Alf Blütecher, Aage Hertel, Thorleif Lund, og burde maaske nævne endnu flere.

HOVEDPERSONERNE:

Georges Wallery	Hr. Gunnar Tolnæs.
Irene Wilde, hans Hustru	Fru Margit Lunde-Müller.
James Wallery, hans Broder	Hr. Thorleif Lund.
Bent, James Wallerys Søn	Hr. Adolf Trønier Punder
„Sorte Jack“	Hr. Aage Hertel.
John Hilton, Skytte	Hr. Alf Blütecher.
Elva, hans Plejesøster	Fru Edith Psilander.

Blandt Nordisk Films Co. dygtige Instruktører vil man have noteret sig Navnet Schnedler-Sørensen, thi nogle af de bedste Films, vi har set under dette Filmscompagnis Varemærke, har han iscenesat, f. Eks. „Pigen fra Palls“ og „Telefondamen“. Schnedler-Sørensen forstår nemlig at møde med de tre Ting, som ene slaar Succes'en fast: Et godt Manuskript, gode Kunstnere og en glimrende Instruktion.

Lørdag Kl. 7 og 8 $\frac{1}{2}$.

Søndag Kl. 4, 7, og 8 $\frac{1}{2}$.

De øvrige Hverdage Kl. 8.

Billetpriser: Voksne 75 Øre, Børn 40 Øre.